

[Indenrigsministeren.]

i Bygningsloven for Staden København af 12. April 1889, jfr. Lov Nr. 144 af 13. April 1923.

Lovforslaget, som er vedtaget enstemmigt i Folketinget, gaar ud paa en delvis Ændring i Ekspropriationsbestemmelserne i Bygningsloven for København. Den nu-gældende Affattelse af Bygningslovens § 14 hjemler Kommunalbestyrelsen Ret til Ekspropriation af Grunde, Bygninger, Vandarealer, Bolværker m. m., der er til Hænder for en bedre Ordning af Stadens Gader, Torve, Veje, Sporveje og andre Trafikmidler, og — i Forbindelse med Anlæg eller Udvidelse af Gader og Veje — af Grunde, som er saaledes beliggende, at det maa anses for at være af væsentlig Betydning at have Raadighed over dem for at kunne sikre en tilfredsstillende Ordning af Bebyggelsesforholdene i Forbindelse med Anlæg eller Udvidelse af Gader og Veje. Under Hensyn til Nødvendigheden af at sikre en mere tilfredsstillende Ordning af Byens Bebyggelsesforhold har Københavns Kommunalbestyrelse nu ønsket en Udvidelse af de hidtidige Ekspropriationsbeføjelser. Efterhaanden som Bebyggelsen skrider frem her i Byen, bliver det stadig vanskeligere at finde Arealer, der er egnede til Fabrikanlæg. Det er meget vigtigt for Byens hele Udvikling saavel som ud fra særlige industrielle Erhvervssynspunkter, at der fremtidig skabes øgede Muligheder for at udskille særlige Industrikvarterer, hvor Fabrikanlæggene og deres Udvidelse kan foregaa, uden at Fabrikanlæg og Boligbebyggelse sammenblandes med deraf følgende Ulemper for Beboelseshusene. Industriraadet har over for Københavns Kommune meget stærkt fremhævet Nødvendigheden af at sikre en saadan Udvikling i den kommende Tid, men det kan ikke altid foregaa alene ad frivillig Vej, og derfor er en Udvidelse ad Ekspropriationsbeføjelsen saaledes, som jeg her stiller Forslag om, ønskelig. Københavns Kommunalbestyrelse har ogsaa enstemmigt over for Indenrigsministeriet udtalt Ønsket om denne Ændrings Gennemførelse.

Jeg gør endvidere opmærksom paa, at Lovforslaget har Betydning ogsaa for Bestræbelserne for en Sanering af Bebyggelsen i visse gamle Bykvarterer.

Det bestemmes i § 1, at Københavns Kommunalbestyrelse skal kunne forlange Grunde afstaaet mod Erstatning efter Reglerne i § 10 i Lov af 14. December 1857 om Gader, Veje og Vandløb i København, naar det maa anses for at være af væsentlig Betydning at have Raadighed over

dem for at kunne sikre en tilfredsstillende Ordning af Byens Bebyggelsesforhold eller i andre almenyttige Ojemed.

I den nye Købstadkommunallov af 25. Marts 1933 er det bestemt, at der i Købstadkommunernes Vedtægter kan optages Bestemmelser, svarende til Grundsætningerne i Københavnsloven af 13. April 1923 § 1, og jeg maa anse det for rigtigst, at denne Beføjelse ogsaa kommer til at gælde med Hensyn til den nævnte Paragraf i den Skikkelse, Paragraffen vil faa efter det her foreliggende Lovforslag; herom er der indsat den fornødne Bestemmelse i Lovforslagets § 2, 2det Stykke.

Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling her i Tinget.

Stensballe: Da det 5te landstingsvalgte Medlem (Rytter), som er udpeget som mit Partis Ordfører, ikke kan være til Stede, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Udtalelser.

Saaledes som det fremgaar af mit Partis Stilling i det andet Ting, kan vi medvirke til en lignende Beføjelse for Københavns Vedkommende som den, der har været gældende for Frederiksberg, siden Loven af 23. April 1897 blev vedtaget. Mit Partis Stilling i Folketinget har, som det fremgaar af Forhandlingerne der, været, at det har givet Tilslutning til Lovforslaget under den Forudsætning, at dette Lovforslag i det store og hele holdt sig inden for Rækkevidden af de for Frederiksberg Kommune gældende Byggelove.

Jeg er imidlertid noget i Tvivl om, hvorvidt dette er Tilfældet. Den højtærede Minister har i Folketinget gjort Rede for, at der maatte være visse Ændringer, og Affattelsen er heller ikke ganske den samme — saadan maa det vel ogsaa være; men der er tillige reelle Ændringer deri. Vi ønsker derfor for vort Vedkommende Lovforslaget behandlet i et Udvalg, saa at vi der kan komme nærmere ind paa Spørgsmaalene og desuden kan faa et Samraad med den højtærede Minister, inden Forslaget behandles videre i dette høje Ting.

Ogsaa med Hensyn til § 2 er vi noget ængstelige for den Bestemmelse, som der er indført; men det er ligeledes noget, vi kan forhandle om i det Udvalg, jeg skal tillade mig at foreslaa nedsat, naar denne første Behandling er tilendebragt.

Ludvig Christensen: Efter den indgaaende Begrundelse, som den højtærede Minister har givet for Lovforslaget, er der